

Téma na duben:

Třetího dne vstal z mrtvých

Pane, kdybys nebyl živý mezi námi, nemohli bychom mluvit ani o Tvém utrpení, ani o Tvém vzkříšení. Kdybys nám svou smrtí unikl do nebeské izolace, vyprávěli bychom svým dětem dávnou legendu o jednom Ježíši, který se rozdál pro druhé a pro svou věrnost je stejně jako jiní dobří lidé navěky u svého Boha.

Ne Tvůj život, ale Tvé zmrtvýchvstání je tím obtížným úsekem víry, a teprve po jeho překonání – přijetí do srdce - se stáváme křesťany, kteří se s Tebou mohou setkávat. Bůh stvořil svět v sedmi dnech a požehnal jim. Je čas po Tvém vzkříšení počátkem nekonečného dne osmého? Dne Tvého království, v němž přicházíš ujmout se navěky vlády?

Ex 19 Joz 3 2 Kr 4 1 Kr 12 2 Kr 13 Oz 6 Iz 26
Ez 37 Ž 88 Ž 118 Mt 22 Mk 8 Mk 16 Lk 24
J 6 J 11 Sk 4 Sk 17 Sk 23 Sk 24 Řím 8 1 Kor 15
2 Kor 4 Flp 3 Kol 2 2 Tim 2 Žd 10 Žd 13 1 Pt 1
Zj 20

Uzávěrka TRIA: příspěvky doručte do čtvrtku 18. 4. 2013

TRIO - farní list, vydává Římskokatolická farnost sv. Mořice v Kroměříži, Stojanovo náměstí 5, 767 01 Kroměříž. Tel., fax: 573 338 952. E-mail kanceláře: svmorice@svmorice.net. E-mail pro příspěvky: svmorice@svmorice.net, www.svmorice.net. Redakce P. Josef Lambor, Ing. Eva Blešová, Eva Šafaříková. Redakce si vyhrazuje právo na krácení nebo úpravu příspěvků v případě nutnosti. ♦ Tisk A. Michajlovič, Kroměříž, tiskárna. ♦ NEPRODEJNE! Copyright © 2013

Pastýřský list Velikonoce 2013

Drazí bratři a sestry,

dnes jsme plni radosti, protože Kristus zvítězil. Byl zabit, ale žije, protože přemohl smrt. Naše radost je tak veliká, protože zvítězil ten, který vzal na sebe naše hříchy a zemřel za nás jako smírná oběť. Byl přibit na kříž jako dlužník úpis za naše viny. Zaplatil za nás svou smrtí. Přesto žije a my jsme svobodní od hříchu. To je obrovský důvod k radosti i vděčnosti.

Svět kolem nás žije, jako by Boha nebylo. Nevidí zlobu hříchu, který přináší zkázu. Žije pro požitky přítomnosti bez pravidel. Bojí se myslet na budoucnost, protože mu chybí naděje. Často strhává i nás do svého způsobu myšlení a jednání. My však nemusíme být otroky svých slabostí a tlaku většiny. Kristus nás z každého otroctví vykoupil. Jsme skutečně svobodní, a co víc, on si nás vybral za své přátele. Udělal z nás děti Boží a dědice Božího království. Uvědomujme si svou důstojnost a mějme odvahu přiznat si svou výjimečnost, o kterou jsme se sice nijak nezasloužili, ale dostali jsme ji zadarmo jako dar Boží štědrosti. Nevyužít takový dar by nebylo projevem pokory, ale nevďčnosti. Užítí tohoto daru pak bude přínosem jak pro nás, tak i pro svět.

Velikonoční víra vytváří novou kulturu. Dává nám vnitřní jistotu, že nejvyšší a všemohoucí Bůh je dobrý a že mu na nás záleží, že nás miluje. Vždyť kvůli nám se stal člověkem a šel až na kříž. Jeho láska přináší odpuštění, pokoj a radost. Probouzí naši lásku k němu jako odpověď. Vytváří z nás společenství Božích dětí, šťastnou rodinu, ve které žije jeden pro druhého a každý je šťastný, když může dělat šťastnými jiné. I přes osobní slabosti je každý z nás dost silný a bohatý na to, aby mohl druhé milovat, protože sám je milovaný Bohem. Každý má moc druhým odpustit, protože milost odpuštění dostal, když jemu odpustil Bůh. Každý je schopen dávat důvěru a tím pozvedat druhé, protože sám zakouší, jak ho vždy znovu pozvedá Boží velkorysost nabízející důvěru. Každý je schopen se dělit a hledat dobro druhého, protože se stále učí milovat druhého stejně jako sebe samého.

Kde však čerpat sílu k takovému životu z víry, k vytváření kultury odlišné od našeho okolí? Podívejme se na prvotní církev. Od chvíle, kdy uvěřil v Kristovo vzkříšení, už nemluví o zklamání či zlobě nepřátel, ale o svých setkáních se Zmrtvýchvstalým. Marie spěchá k apoštolům, aby jim vyřídila Ježíšův vzkaz. Petr a Jan se osobně přesvědčí, když vejdou do Kristova hrobu, a hned informují ostatní. Emauští učedníci po setkání s Kristem spěchají do Jeruzaléma ještě v noci, aby jim sdělili svou zkušenost se

Zmrtvýchvstalým. Když ve společenství apoštolů mluví o vzkříšeném Ježíši, je najednou on sám uprostřed nich. O své víře, o svých zkušenostech víry je třeba mluvit s druhými. Nejde přitom jen o mimořádnosti a vůbec ne o náboženské senzace, jde o jeho přítomnost v našem životě, o naši snahu žít podle Ježíšových slov a myslet podobně jako on. Jde o zkušenosti s pravdivostí Božího slova, které skutečně působí to, co říká.

Drazí Boží přátelé, vím, že pro někoho z Vás může být těžké mluvit o své víře, o intimním životě s Bohem. Prosím však, najděte odvahu a nemluvte spolu o skandálech a špatných příkladech, které nám předkládá televize, ale vyznejte svou víru tím, že budete mluvit o svém vztahu k Bohu. Je to důležité pro růst vlastní víry, ale i pro povzbuzení druhých. To jsou první kroky předávání víry. Překonejte ostych a začněte ve své rodině. Snad právě v té chvíli zakusíte Ježíšovu přítomnost jako apoštolové. Snad zakusíte, že Ježíš přítomný ve Vaší rodině se ukáže jako ten, který uzdravuje i mezilidské vztahy a různá zranění. Snad pocítíte, že Váš dům se stává příjemnějším a posvátnějším nejen proto, že v něm přebývají dobří lidé, ale proto, že je s nimi sám Bůh.

Oslovení Boží přítomností, věnujte mu svou pozornost a mluvte také Vy s ním, jak každý sám, tak společně. Vaše společná modlitba je bohoslužbou rodinné církve. Při ní se ukazuje, že jste církví, a ona z Vás buduje církevní společenství.

Prožívejte neděli, která každý týden připomíná velikonoční událost vzkříšení, jako skutečný svátek. Nezapomeňme však, že svátek bez oslavení nemá smysl. V neděli ať je středem celého dne mše svatá, na jejímž konci jsme posláni, abychom šli do světa ve jménu Páně. V neděli nepracujeme, ale slavíme, abychom z oslavy Krista čerpali sílu pro další dny, abychom odpočívali v Boží přítomnosti. Nekonejme ani domácí práce, pokud nejsou opravdu nutné, a nechodme ani nakupovat, abychom nenutili k nedělní práci prodáváče. Věnujme významnější chvíle hovorům o víře, společné modlitbě i náboženskému vzdělávání. Najdeme čas na návštěvu příbuzných a známých, či starých a nemocných lidí z farnosti včetně těch, kteří se přestěhovali či odešli do domovů pro seniory do jiné obce. Věnujme pozornost druhým a snažme se o společenství lásky, abychom mohli zakusit Boží blízkost a setkání se Zmrtvýchvstalým uprostřed našeho společenství. Tak budeme mít podíl na budování živé církve, která se zrodila právě o Velikonocích, a zažijeme její nový rozkvět.

Všem, kteří tuto výzvu aktivně přijmou, děkuji za spolupráci a všem ze srdce žehnám.

Váš arcibiskup Jan

***Pokud žiji, budu vzdávat chválu
a nebude to, jako bych nežil;
budu chválit po celý svůj život
a nebudu mrtvý uprostřed živých.***

Efrém Syrský, Carmina Nisibena

Jak čtu naše Trio.

Milí přátelé, nevím jak vy, ale já se pokaždé těším na nové Trio. Je to skutečně „naše“ farní periodikum, obsahující tolik potřebné údaje o aktuálním dění ve farnosti (důležité) a příspěvky respondentů (milé, povzbuzující, poučné i burcující). Nové Trio si nejprve celé přečtu. Potom si zvýrazňovačem označím to důležité pro tento měsíc, např. slavnosti, akce, kterých se chci zúčastnit, a také datum měsíční sbírky – obvykle 3. neděli. Někdy i něco upřesním, jako třeba termíny pořádání Večerů chval, modliteb matek. Na některá společenství se velmi těším, ať už je to Malá škola modlitby nebo již zmíněné Večery chval. Tímto chci velmi poděkovat našim kněžím i dalším obětavým lidem za jejich čas, který nám věnují.

Odkládám zvýrazňovač. Takto „vyšperkované“ Trio, otevřené na informační stránce, vložím do průhledné folie a tu uložím na určené místo, aby byla vřdycky „po ruce“. Díky tomuto opatření na nic důležitého nezapomenu a mohu se vždy těšit z hezky společně prožitého času mezi vámi a s Ježíšem. Neboť kde jsou dva nebo tři ...

Marie Janíčková

Nový úsměv ze starého Tria

- ❖ Paní Nováčková se baví na zastávce s náhodnou známou: „Tak uhádněte, kolik mám roků.“ – „Nemám potuchy.“ „Pomůžu vám. Moje dcera chodí do školky.“ – Jo? A učí tam nebo dělá ředitelku?“
- ❖ Lékař k pacientovi: „To jste nám nemohl před operací říct, že vám slepé střevo už vyoperovali? Víte, co jsme se ho nahledali?“
- ❖ Na oslavě narozenin svého otce si syn povzdychne: „Taky bych chtěl tak vypadat, až mi bude sedmdesát.“ – „Nevzdychej,“ utěšuje ho manželka, „vždyť ty tak vypadáš už dávno!“
- ❖ Přijde Jura do autobusu, chytí se horní tyče, koukne se po lidech a spustí: „Napravo hlupáci, nalevo zloději!“ – „No dovolte,“ křičí starší muž, „v životě jsem nic neukradl!“ – „Tak si přeseďte na druhou stranu!“
- ❖ „Starý, víš, co mi předepsal doktor na moji migrénu?“ – „No co?“ – „Změnu vzduchu!“ – „To máš ale štěstí, právě se otočil vítr.“

Josepha Fringse v Kolíně. Kardinál Frings byl na II. vatikánském koncilu čelním představitelem reformní strany a otec Ratzinger mu pomáhal s administrativou. V roce 1977 papež Pavel VI. jmenoval otce Ratzingera arcibiskupem v Mnichově a později i kardinálem. Na konkláve v roce 1978 se osobně setkal s Karolem Wojtylou. Ten po svém zvolení papežem nabídl kardinálu Ratzingerovi místo prefekta Kongregace pro katolickou výchovu. Zamýšlel učinit ho členem svého užšího pracovního týmu. Dostalo se mu však zdvořilého odmítnutí. V Mnichově měl kardinál Ratzinger závazky, které bylo třeba splnit. Když se uvolnilo místo prefekta Kongregace pro nauku víry, nabídku již nemohl odmítnout, zejména když Svatý otec rozptýlil jeho obavy, že se bude muset kvůli prefektuře vzdát teologické a publikační práce. Jmenování do čela nejvýznamnější kongregace nenechala media bez povšimnutí. Častovala ho urážkami jako Panzer kardinál, nástupce inkvizice, zasmušilý Němec bez pochopení pro moderní svět apod. Mnohými svými postoji a vystupováním přesvědčil, jak hluboce se mýlili. Později bylo jmenování kardinála Ratzingera považováno za prozíravé a on sám byl hodnocen jako teolog první třídy. S papežem Janem Pavlem II. navázal úzký neformální vztah. Domluvili se na pravidelných pátečních schůzkách. V diskusích, které spolu vedli a v nichž měli kolikrát odlišné názory, je vždy spojovala myšlenka, že to dělají pro dobro církve a k větší slávě Boží – ad maiorem Dei gloriam. Společně tvořili skvělý intelektuální tým hledající řešení i velmi složitých a choulostivých otázek, které trápily tehdejší církev a svět. Tady někde začal Jan Pavel II. uvažovat o kardinálu Ratzingerovi jako o svém možném nástupci.

O kouzlu osobnosti Jana Pavla II. podává jeho následník zajímavé svědectví: „První věcí, kterou si získal mé sympatie, byla jeho nekomplikovaná lidská otevřenost i srdečnost, jež z něho vyzařovala. Měl také smysl pro humor. Rovněž bylo možné cítit jeho zbožnost, na níž nebylo nic falešného, nic vnějšího. Měli jste z něho dojem, že je to Boží člověk. Na jeho osobnosti nebylo nic umělého, byl to skutečně Boží člověk a navíc originální osobnost.“ Tolik o podivuhodném setkání dvou mimořádných lidí, kteří tak výrazně ovlivnili postavení církve v moderním světě.

K abdikaci Svatého otce odvysílala televize Noe zajímavou diskusi, kde tři duchovní odpovídali také na dotazy diváků. Jeden z nich byl J. Em. biskup Vokál, znalec vatikánských poměrů. Volající divák nazval v nadsázce Svatého otce po abdikaci papežem – dědečkem. Nesouhlasím! Svatého otce zradilo zdraví, a proto odstoupil z Petrova stolce, avšak nechystá se do starobního důchodu. Dle svých sil bude dále pracovat v ústraní na vinici Páně jako emeritní pontifex římský.

Ing. Miloslav Černošek

Papež František

Sbor kardinálů – volitelů zvolil 13. března 2013 ve večerních hodinách nového papeže. Stal se jím kardinál Jorge Mario Bergoglio, arcibiskup z argentinského Buenos Aires, a zvolil si jméno František.

Nový papež se narodil 17. prosince 1936 v Buenos Aires. Na kněze byl vysvěcen 13. prosince 1969 v jezuitském řádu. Působil poté jako novicmistr v San Miguel, kde zároveň vyučoval teologii. V letech 1973 až 1979 byl provinciálem jezuitů v Argentině a v letech 1980 až 1986 rektorem filosofické a teologické fakulty v San Miguel. Po dokončení doktorských studií v Německu působil jako zpovědník v Córdobě.

Papež Jan Pavel II. ho jmenoval 20. května 1992 pomocným biskupem v Buenos Aires, biskupské svěcení přijal 27. června téhož roku. Dne 3. června 1997 se stal biskupem – koadjutorem a arcibiskupského stolce v Buenos Aires se ujal 28. února 1998. Zároveň působil jako ordinář věřících východního ritu v Argentině. V letech 2005 až 2011 byl předsedou Argentinské biskupské konference. Kardinálem ho jmenoval papež Jan Pavel II. dne 21. února 2001.

Nový papež František je po více než 1200 letech prvním papežem, který se narodil mimo Evropu. Tím předchozím byl Řehoř III., jenž pocházel ze Sýrie a katolickou církev vedl v letech 731 až 741. Před ním bylo několik dalších mimoevropských papežů, vesměs původem z afrických či asijských provincií někdejší Římské říše. Nový papež se stal prvním jezuitou, jenž usedá na papežský stolec.

PhDr. Mgr. Josef Pala

Aktuality – duben

1.4. pondělí v oktávě velikonočním

mše sv.: farní kostel sv. Mořice	- 7.45 hod.
kaple svatého Kříže	- 7.30 hod.
kaple svatého Vincence	- 8.00 hod.
kostel sv. Jana Křtitele	- 18.00 hod.
farní kostel v Hradisku	- 9.15 hod.
kaple v Koválovicích	- 8.00 hod.

3.4. středa - bude mimořádně večerní mše svatá v 18.00 hod. ve farním kostele sv. Mořice. Po mši svaté zveme mládež na zpěvy a modlitbu chval.

7.4. – 2. neděle velikonoční – Svátek Božího milosrdenství

Od Velkého pátku konáme nově nově k Božímu milosrdenství.

Korunku k Božímu milosrdenství se modlíme ve farním kostele sv. Mořice každý den přede mší svatou.

8.4. pondělí – Slavnost Zvěstování Páně. Den modliteb za úctu k počátku života.

Arcibiskup Jan zve věřící k pouti do Napajedel. Mše svatá ve farním kostele v 18.00 hod. Přede mší svatou v 17.15 hod. adorace. Po mši svaté průvod k hrobu Aničky Zelíkové, která se obětovala na smír za potraty.

15.4. – 17.4. 2013 – Národní pouť kněží na Velehradě

15.4. – 21.4. 2013 – Týden modliteb za duchovní povolání

21.4. – 4. neděle velikonoční – Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu

23.4. úterý – svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka

25.4. čtvrtek – svátek sv. Marka, evangelisty

27.4. sobota – 19.00 hod. - Večery chval u sv. Mořice v křestní kapli

29.4. pondělí – svátek sv. Kateřiny Sienské

Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži připravuje slavnostní setkání absolventů a bývalých studentů AG do r. 1950.

Vzhledem k pokročilému věku a zdravotnímu stavu těchto absolventů je to možná jedna z posledních příležitostí setkat se a zavzpomínat ve škole svého mládí. Absolventi AG jsou v řadách kněží i laiků, nejvíce v olomoucké a ostravsko-opavské diecézi. Pořadatelé prosí o zaslání nebo zapůjčení různých dokumentů, hlavně dobových fotografií 1854 - 1950 pro nový Almanach Arcibiskupského gymnázia, který vyjde v roce 2014 k 160. výročí založení školy.

CELOROČNÍ CYRILOMETODĚJSKÁ SOUTĚŽ

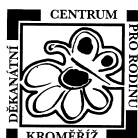
8. otázka

Která církev používá i v současné době staroslověnštinu jako bohoslužebný jazyk (při mši svaté)?

Svatí Cyril a Metoděj – spolupatroň Evropy; pohled na osobnosti obou bratrů

Přednáška Ing. Františka Valdštiny proběhne dne **13. 4. 2013**
v 15.00 hod. v sále školy v Hradisku.

Srdečně zve MO KDU-ČSL Hradisko a Bezměrov

Centrum pro rodinu Kroměříž

www.cpr-kromeriz.cz, cpr-kromeriz@seznam.cz, tel. 736 522 814

Přirozené plánování rodičovství

Kurz symptotermální metody pro manželské páry, snoubence, ženy.

Místo konání: Centrum pro rodinu Kroměříž

1. setkání – středa 10. 4. 2013 v 17.30 hod.

2. setkání – středa 24. 4. 2013 v 17.30 hod.

3. setkání – středa 15. 5. 2013 v 17.30 hod.

4. setkání – středa 22. 5. 2013 v 17.30 hod.

Lektoři kurzu: manželé Burgetovi

K dispozici budou propagační letáčky s podrobnějším vysvětlením této metody.

Kurzovné je 300 Kč za pár nebo jednotlivce.

První setkání nezavazuje k účasti na celém kurzu.

Více informací viz plakátky. Je třeba se předem přihlásit.

✓ Dobré vědění bez dobrého života činí člověka pyšným. Dobrý život bez vědění – málo užitečným.

✓ Co všechno dovede vytrvalost. I kámen se vydlabě kapkou vody často dopadající a tvrdé dřevo se vydře každodenním navíjením provazu. Proč bych já s pomocí Boží nedosáhl velké učenosti, budu-li stále pracovat?

sv. Izidor Sevillský 4. 4.

✓ Matka Boží byla tak krásná, že kdybyste ji jednou spatřili, nemohli byste se zbavit touhy umřít, abyste Ji znovu uviděli.

sv. Bernadetta Soubirousová 16. 4.

✓ Všemohoucí Bože, buď mou silou v každém soužení, v každé záležitosti a v každém pokušení, v každé slabosti a v každém nebezpečí.

sv. Anselm 21. 4.

✓ Nic se nebojte, já vám ve jménu Ježíše Krista pomohu.

sv. Jiří 24. 4.

✓ Uvědom si, že falešný ohled na lidi je pravým opakem lásky k druhým.

✓ Přej druhým dobré a bude přáno i tobě.

✓ Brzy náš život zde na zemi pomine a s ním i možnost našeho uplatnění. Jakými skutky jsme se zapsali do dějin lidstva?

sv. Ludvík Maria Grignon 28. 4.

✓ Trpělivost je zkušebním kamenem ctnosti v duši.

✓ Čím více duše postupuje ve světle víry, tím více vzrůstá ctnost poslušnosti.

✓ Všechno zlo má pramen v pyšce, tak jako všechny ctnosti vycházejí z lásky a díky ní žijí.

sv. Kateřina Sienská 29. 4.

Těžké rozhodnutí

Když Svatý otec Benedikt XVI. oznámil svoji abdikaci, byla to zpráva nečekaná a nadmíru překvapivá. Oblétla celý svět. Pohotově ji uchvátila media a to, co následovalo, byla mediální smršť plná spekulací a dohadů. Až oficiální prohlášení Vatikánu jim učinilo přítrž.

Ve svém příspěvku se vydám jinou cestou, nebudu opakovat známé skutečnosti, tolikrát přetřásané v médiích, ale půjdu proti proudu času až k začátku cesty muže, na jejímž konci bylo převzetí nejvyššího úřadu – Petrova stolce. Tak tedy vzhůru ad fontes – k pramenům.

Svatý otec se narodil 16. dubna 1927 v sousedním Bavorsku. Teologii studoval po válce. Představení záhy rozpoznali jeho mimořádné intelektuální schopnosti, a tak se po roce farní praxe stává nejmladším a též i nejpopulárnějším profesorem teologie v Německu a poradcem kardinála

2. Správná vzdálenost je 20 – 30 cm. Je-li blíž, je zvuk tvrdý, vytváří nepříjemný hluk rušící soustředění.
3. Mluv klidným hlasem, stejně jako doma o závažných věcech. Přílišná hlasitost projev nevylepší, stejně jako se velkým přitlačením na smyčec houslí hra nezvýrazní, ale rozskřípe.
4. Mikrofon je jako zvětšovací sklo – zvýrazní i všechny chyby: dialekt, výslovnost, zájímání, sípání atd.
5. Ze společných textů se do mikrofonu pronesou jen úvodní slova modlitby, pak je dobré o půl metru poodstoupit a nedělat předříkávače. Jednotu shromáždění rozbízí ten, kdo je v modlitbě nebo ve zpěvu stále o „půl kroku“ napřed či naopak pozadu.
6. Nauč se rozpoznávat, jak se tvůj hlas přizpůsobuje chrámovému prostoru (co se vlastně z kostela k tobě vrací) a podle toho přizpůsob sílu, tempo a polohu hlasu. Kontroluj se i během čtení – co bylo moc silné, co zaniklo. Strážce slova je především bdělým strážcem sebe sama.

Stojíš před očima lidu

Ke službě patří i vzhled, oblečení, postoje a pohyby. Všechno neladné a rušivé rozptyluje a svádí pozornost jinam. „Nemohl se ráno načesat?“ „Taky se mohl slušněji obléct.“ „Jak tam legračně stojí.“ „Co dělá s tou knihou?“ Pozor na směšnost – odpovědnost a důstojnost služby lektora je vyjádřena právě vnějšími znameními.

Už příchod k ambonu klidný a jistý, upravení mikrofonu do potřebné výšky, pevný postoj na obou nohách bez kolébání se sem a tam, to je základ přirozeného, ne teatrálního vystoupení. Dbej na to, ať také ty vidíš na lidi, kterým předčítáš.

Přinášenou knihu nes oběma rukama za spodní rohy, horní hrana je položena na prsou. Po přečtení, pokud nezůstává ležet na ambonu, ji v klidu a uctivě odlož na vedlejší stolek.

Lektoři, kteří mají právě službu, ji začínají už přede mší svatou, když si do sakristie přijdou pro čtení. Dávají tím najevo svou dnešní přítomnost a ochotu ke službě a ohleduplně ušetří kostelníkovi nedůstojné pobíhání s lekcionáři po kostele a nakukování do lavic, zda je již nějaký čtenář na svém místě.

(podle Lad. Simajchla - Patnáct pravidel pro lektory)

Slova moudrých – duben

- ✓ Když se tělo postí, duch se očisťuje, mysl pozdvihuje, tělo duchu podrobuje, srdce pokořuje; pak žádostivost již nenalézá úrodné půdy, oheň žádostivosti hasne a místo něj se rozžehne světlo čistoty.

sv. František z Pauly 2. 4.

Bezzubá a bezmocná

A taky už nezajímavá, v případě že na sebe chce upozornit, je rázně setřena patřičně upraveným prohřeškem z mládí. V podstatě nepotřebná a trpěná, pokud se klidí stranou a nic zbytečně nekomentuje. Kdysi možná milovaná, nyní neužitečná. Tak nad její existencí neustále visí otazník.

O kom že je to řeč? Třeba o Sáře, manželce Abrahama, kterou právě v tomto stádiu navštívil Boží posel a oznámil jí, že zažije stejnou radost jako ostatní ženy, třebaže fyzické skutečnosti tuto možnost popírají. Najednou o ní všichni budou mluvit, budou si jí všímat? Sáře se to zdálo směšné, ale cožpak je Bohu něco přespříliš zázračné?

Možná je řeč o katolické církvi. Moderní společnost si váží těch, kteří stíhají, jsou zřetelní, umí se prosadit a jsou něčím zajímaví. Ostatní, kteří nesplňují tato kritéria, ztrácejí prestiž a dosavadní postavení (bolestně se to dotýká každého, kdo se vydal ze svých sil a už nemůže, ať je starý nebo nemocný). Církev se svou liturgií vedenou v řeči pro ostatní občany tak nesrozumitelné získala, navzdory hrdinskému porevolučnímu nasazení odvážných jedinců, v posledních desetiletích status nepotřebného důchodce. Proto tolik rozčilování kolem její „chtivosti“ majetku. Média odvedla řádné dílo duchovní zkázy, které úspěšně dokončila rapidně upadající vzdělanost národa, třeba v oblasti historie, sociologie a dalších humanitních, a nakonec i přírodních věd.

V tomto historickém rozpoložení se ve středu 13. března 2013 na obrazovkách televizorů rozzáří náměstí sv. Petra ve Vatikánu. Rychle sehnání, do církevních problémů alespoň trochu zasvěcení moderátoři různých televizních stanic předvádějí užaslému národu veletrh informací v naprosto seriózním obalu a s vážným důrazem na závažnost okamžiku dějin (kromě Novy, které se vysílání nějak vymklo z poslušnosti). S profesionální rutinou, jakoby dosud nikdy ani jinak nereferovali. Najednou všichni berou církev vážně, váží si jejích postupů volby a přijímají papeže jako novou hlavu – čeho vlastně? Co si dokážou představit pod pojmem pontifikát? Nový papež ovšem už prvními slovy naznačuje, že pro něj je důraz na srozumitelnost mluvy křesťanů ke světu tím prvořadým úkolem. Už velkolepé gesto odstoupení Benedikta XVI. uvolňuje prostor pro nové síly, pro novou realizaci staronové pravdy. Bůh přichází do tohoto světa skrze církev, a to tak zřetelně, že o tom nelze pochybovat, a navzdory tomu, že se jedná o stále tytéž křesťany. Na rozdíl od Sáry asi spoustu z nás ovšem přejde smích, protože jsme sice už dlouho toužili po změnách a bolestně vnímali vlastní slábnutí, ale přece jen jsme se dost zabydli v zajištěných stereotypech duchovního fungování. V pohodlnosti, výmluvách proč co nejde, v dost vysokém stupni materiální zajištěnosti a souhlasných nárcích na bídu okolního světa. Abrahamovi bylo sto let a na změny s Bohem se stále těšil. Tak doufejme, že ani rozpohybování stávajících křesťanů nebude Bohu přespříliš zázračné. Ať stále žehná Františkovi, papeži naší církve, tak poznáme zřetelněji svou cestu.

Eva Blešová

Okénko pro rodiče

Proč se naše děti špatně chovají?

Děti, které zlobí, jsou ty, kterým chybí jistota. Nevěří, že se mohou uplatnit běžným způsobem jednání, proto se o to snaží jednáním záporným. Dítě sleduje jeden nebo více ze čtyř cílů a většinou tyto cíle zůstávají v chování i v dospívání a dospělosti. Rozlišit, oč vlastně dítěti jde, je dost obtížné, ale sledováním důsledků se dá hodně pochopit. Důležité jsou jednak naše vlastní reakce na nevhodné chování – naše pocity totiž ukazují na cíle dítěte, a jednak reakce dítěte na naše chování.

Cíl první: Upoutání pozornosti

Dítě je přesvědčeno, že jen takto získá žádoucí pozici. Naše napomínání a podrážděnost pro něj znamená, že cíle bylo dosaženo. I když dočasně zlobit přestane, příště vymyslí jiné originální zlobení.

Řešení: zlobení buď přehlížet, nebo reagovat nečekaně. Pozornost nemůže být na objednávku dítěte, dokonce ani při pozitivních činech. Pozornost poskytujeme tehdy, když to dítě neočekává, klademe více důraz na dávání než dostávání.

Cíl druhý: Moc

Dítě je přesvědčeno o své pozici, jen pokud rozhoduje. Dělá jen to, co samo chce. Je-li vzdorné, zlobící se rodiče to chápou jako provokaci. Dítě buď vzdoruje dál, nebo se krátce stáhne a pak pokračuje s vyšší intenzitou. Případně poslechne, ale udělá si to „po svém“.

Řešení: rodič se nesmí nechat vtáhnout do hry o moc, prostě se nesmí rozzlobit. Pokud užije svou sílu a převahu, pouze přesvědčí dítě o ceně moci a zvýší jeho touhu po ní. Boj pokračuje a dítě, které získá pocit, že rodiče neporazí, mění svůj cíl, a tím je msta.

Cíl třetí: Msta

Dítě nabylo přesvědčení, že je nikdo nemá rád a že získá pozici jen tehdy, když ublíží druhým tak, jak je „ubližováno“ jemu. Své místo hledají tím, že jsou kruté a neoblíbené. Zranění rodiče mají tendenci takové chování oplácet a dítě stupňuje svou mstu.

Řešení: Rodiče nesmí chování oplácet. I kdyby to bylo sebetěžší, musí se snažit zlepšit vzájemné vztahy klidem a dobrou vůlí. Pokud oplácení pokračuje a dítě se cítí zcela poražené, hledá nový cíl – předvádí neschopnost.

Cíl čtvrtý: Předvádění neschopnosti

Děti s extrémní nejistotou se už vzdaly naděje na úspěch a pokoušejí se vyvolat dojem, že od nich nelze nic očekávat. Neprojevují žádnou snahu, minimálně v oblastech, kde podle svého názoru nemají žádnou šanci. Ať rodiče dělají cokoli, dítě je pasivní a nezlepšuje se, i oni získávají pocit zoufalství a chuť všechno vzdát.

Řešení: Jedinou pomocí je zdržet se jakékoliv kritiky a soustředit se na miniúspěchy a schopnosti dítěte, neustále jej povzbuzovat.

Podobně, jako se nejistými stávají děti neustále kárané, bývají bezmocné ve střetu s životními problémy i děti rozmazlované. Přílišná snaha rodičů dítě chránit v něm vyvolává pocit, že nedůvěřují jeho schopnostem. To znamená, že nemá žádoucí pozici úcty a hodnocení. Děti si většinou své cíle neuvědomují, zatímco důsledky špatného chování registrují. Jestliže odhalíme tyto jejich cíle, můžeme je začít řídit žádoucím směrem. Reagujeme-li tak, jak očekávají, posilujeme negativní vzorce a špatné cíle. Změny jejich chování dosáhneme pouze změnou svého vlastního chování.

(podle D. Dinkmayer, G. D. McKay STEP Efektivní výchova)

Okénko pro lektory - 2. lekce

Mikrofon je pomocník i zrádce

Musíš s ním zacházet jako se syrovým vejcem: opatrně a jemně, neboť právě u něho tě věřící vezmou na vědomí, ať už do něj mluvíš sám, nebo jej správně seřizuješ knězi. Část mikrofonu před tebou přijímá zvuk, jeho druhá část v sakristii jej zesiluje, vlastní zvuk vychází z reproduktorů. Lektor by měl znát alespoň, kterým knoflíkem se celé zařízení uvádí do provozu.

Kněz v mešním rouchu by si neměl sám nastavení mikrofonu upravovat, na to má pomocníky kolem. Ti jej upraví na výšku i vzdálenost knězi pohodlnou. Při nastavování nebo přemísťování mikrofonu je třeba dát pozor na nečekané skřípavé zvuky či pískot. Také pokud má kněz zpívat, je třeba nastavit mikrofon tak, aby ho neměl příliš blízko úst. Pokud totiž nemůže zpěv doznít v prostoru a jde přes reproduktory, působí většinou nepříjemně.

Pravidla k zapamatování:

1. Do mikrofonu se mluví přesně zepředu, k ústům je jako flétna pod úhlem 45°, nezakrývá obličej.